

Uwaga! Ta strona używa plików "cookie". [Dowiedz się więcej o celu ich używania](#). Korzystając ze strony wyrażasz zgodę na używanie cookie, zgodnie z aktualnymi ustawieniami przeglądarki.

Pismo formacyjne Ruchu Światło-Życie

[Strona główna](#)
[Tematy](#)
[Redakcja](#)
[Prenumerata](#)

Ku dojrzałości w wierze
(153 - wrzesień - październik 2007)
z cyklu **"Czego uczy nas Tora?"**

Wywyższenie Józefa (Rdz 41, 37-57)

Karol Madaj

Duch Boży był z Józefem i obdarzył go jednym ze swoich darów: mądrością. Faraon spostrzegł ten nadprzyrodzony dar i postanowił mianować Józefa wezyrem. W Talmudzie jest wzmianka o tym, że egipscy astrologowie bardzo sprzeciwiali się temu wywyższeniu. „Czy ustanowisz nad nami niewolnika, którego pan kupił za 20 sztuk srebra?” - pytali. Faraon jednak zrobił wyjątek od prawa, Pan zaś działał jeszcze więcej, bo z psalmu (105,22) dowiadujemy się, że Józef nie tylko został zaakceptowany, ale jeszcze był nauczycielem mądrości dla egipskiej starszyny. Opis wywyższenia Józefa uczy nas, że osiągnięcie sukcesów zależy od Boga, a nie od człowieka. To On ma władzę nad światem i może tak pokierować wydarzeniami, by w ciągu kilku godzin niewolnik stał się królem, a król nikim.

Przez małżeństwo z córką kaptana słońca Józef został włączony do egipskiej arystokracji. Nie zachłysnął się jednak władzą, nie uległ złym wpływom i nie zapomniał o jedynym Bogu. Córka kaptana, połączona węzłem małżeńskim z niewolnikiem-przybyszem, który wszystko zawdzięczał łasce faraona, śmiało mogłaby zdominować wychowanie synów. Imiona Manasses i Efraim zawierają jednak nawiązania do Boga Jahwe. To pokazuje, że Józef obronił przed bałwochwalstwem nie tylko siebie, ale i swoich synów, którzy mieli stać się protoplastami dwóch pokoleń Izraela. Według apokryficznej legendy „Józef i Asenat”, także przyszła żona zauroczona moralnością Józefa nawróciła się na wiarę w jedyne Boga. Józef w obcym kraju potrafił modelowo wychować synów, dlatego żydowscy rodzice błogosławiąc swoje dzieci stawiają sobie Józefa za wzór: Niech ci Bóg uczyni jak Efraimowi i Manassesowi (48,20). Widzimy więc jak zbawienny wpływ na rodzinę może mieć bogobojny ojciec.

Faraon publicznie wywyższył Józefa. Zdaniem rabinów Tora uczy nas tu o potrzebie symbolicznego zaakcentowania władzy. Ich zdaniem królowie, nauczyciele, czy nawet rodzice, by mogli skutecznie sprawować swoją władzę potrzebują autorytetu popartego nie tylko prawnie, ale i symbolicznie. To dlatego Józef otrzymał od faraona tyle symboli: pierścień, szatę, łańcuch. Wożono go królewskim rydwanem i krzyczano „Abrek!”. Według różnych teorii mogło to znaczyć: „miej serce przy sobie!”, czyli „uwaga!” (egip.); „wicekról!” (aram.) lub też „na kolana!” (hebr.). Wszystko po to, by nikt nie miał wątpliwości co do władzy Józefa i aby ten mógł bez przeszkód zarządzać Egiptem.

A jego zarządzanie było niezwykle sprawne. Żywność z pól gromadził nie w jednym centralnym spichlerzu, lecz w przylegających do pól miastach. Dzięki temu mieszkańcy widzieli, że zboże zbierają dla siebie, a nie dla innych. W dodatku oszczędzano w ten sposób na transporcie. Józef był mądrym zarządcą, do którego faraon miał pełne zaufanie. Gdy nastąpiło zapowiedziane siedem lat głodu, faraon odsyłał poddanych do Józefa słowami, które potem zacytowała Maryja na weselu w Kanie: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (w. 55 por. J 2,5). Józef, podobnie jak Jezus, był tym, który zaspokajał żywnościowe potrzeby. Przez wieki komentatorzy dostrzegli więcej zbieżności między Józefem a Jezusem.

Rabini, komentując werset 14., w którym czytamy o tym, jak Józef został pośpiesznie wyprowadzony z lochu, ogolony i odpowiednio ubrany, nieświadomie połączyli Józefa z Jezusem. Doszli oni bowiem do wniosku, że werset ten wyraża prawdę o Bożej pomocy, która przychodzi zawsze nagle i niespodziewanie. Według nich Józef jest typem Mesjasza, bo On w ten właśnie sposób przyjdzie na ziemię. Jest w tym poglądzie wiele racji, gdyż, jak wierzymy, powtórne przyjście Chrystusa nastąpi w momencie, którego nikt się nie będzie spodziewał. Również chrześcijańscy egzegeci widzą w Józefie Chrystusa. Trzydziestoletni Józef - podobnie jak Jezus - nie tylko był prorokiem (por. Am 3,7; Mt 21,11) i królem, ale także doznał upokorzenia przed wywyższeniem. Znamienne jest też nowe imię, które Józef otrzymał od faraona. Zdaniem św. Augustyna może ono oznaczać: „Zbawiciel świata”. Józef uratował świat od fizycznego głodu, Jezus dał światu chleb z nieba i zaspokaja pragnienie duszy. Przed jednym wszyscy musieli się kłaniać (w. 43),

Roczne czytanie Biblii

fragment na 7 lipca

rano: Ps 44-46

wieczór: Dz 14

[więcej](#)

Z cyklu...

Siądmy Anioł

Dusza mnie pyta

Czego uczy nas Tora?

Perty liturgii

Szkoła modlitwy

Dzieła żyjącego Boga

Ze wszystkich narodów

W Sieci

Biblioteczka

Na płytach

Na pogodne wieczory

[więcej](#)

Poprzednie numery

Być mężczyzną

Pytania o Kościół

Święci

Świeccy w Kościele

Wolni i wyzwalający

Pytania o ekologię

Radość

[więcej](#)

7.07.2021

Wieczernik - Pismo formacyjne Ruchu Światło-Życie

przed drugim zegnij się każde kolano (Flp 2,10). Obaj byli ilustracją zdania św. Piotra:
„Upokórzcie się pod mocną ręką Boga, aby was wywyższył w stosownej chwili” (1 P 5,6).

„Wieczernik” - Pismo formacyjne Ruchu „Światło-Życie” - wieczernik@oaza.pl [Informacja o cookies](#)